

Božja mudrost

Adrian Ebens

Naslov originala
Wisdom of God
by Adrian Ebens

Božja mudrost

www.maranathamedia.rs

Septembar 2016.

Božja mudrost

- Uvod u Veliku borbu -

Sadržaj

1. Oče naš.....	3
2. Gospodar svega.....	6
3. Božja mudrost.....	8
4. Jednakost.....	12
5. Volja.....	15
6. Kriza se razvija.....	16
7. Načinjen prema Njegovom obličju.....	19
8. Otac laži.....	23
9. Zavedeno čovečanstvo.....	24
10. Sažetak.....	28
11. Dve staze.....	30
12. Temelji Vavilona.....	32
13. Srž Vavilona.....	36
14. Linija porekla.....	40
15. Pozvani na izlazak iz Vavilona.....	44

Svi biblijski stihovi su preuzeti iz Karadžić - Daničić prevoda
osim ako nije drugačije naglašeno

1. Oče naš

Kada su jednom Isusovi sledbenici pristupili k Njemu, uputili su Mu veoma važnu molbu:

Luka 11:1 "I kad se moljaše Bogu na jednom mestu pa presta, reče Mu neki od učenika Njegovih: Gospode! Nauči nas moliti se Bogu, kao što i Jovan nauči svoje učenike."

Odgovor koji je Isus dao govori nam o najvažnijoj stvari koju treba da znamo u vezi Boga. Molitva predstavlja težnju osobe da razgovara i komunicira sa Bogom. Ime koje je Isus upotrebio izgovorivši Svoje prve reči nam otkrivaju srž Božjeg identiteta i ko je On. Isus nam je rekao kako da se obratimo Bogu kada se molimo:

Luka 11:2 "A On im reče: Kad se molite Bogu govorite: Oče naš koji si na nebesima..."

"Oče naš". Izuzev svega ostalog što bi mogli razmatrati u vezi Boga, Bog je, kao prvo i glavno - Otac. Ovaj jednostavan opis nam govori mnogo toga o Bogu. On nam govori da je Bog prvenstveno - Biće koje sklapa veze. On želi da Mu se obraćamo koristeći reči koje ukazuju na vezu. Reč "Otac" ne govori samo o sposobnostima i moći, već ukazuje i na Njegovu vezu i povezanost sa univerzumom. On je Otac ili Izvor svega. Kakav je Otac taj Bog?

Kada je Mojsije jednom razgovarao sa Bogom, on je zatražio od Boga da mu otkrije Svoju slavu ili ono što je najposebnije kod Njega. Evo kako je Bog odgovorio:

2. Mojsijeva 34:5-6 "A Gospod siđe u oblaku, i stade onde s njim, i povika po imenu: Gospod. Jer prolazeći Gospod ispred njega vikaše: Gospod, Gospod, Bog milostiv, žalostiv, spor na gnev i obilan milosrđem i istinom."

Zapazite šta je Bog pokazao Mojsiju. On je govorio o Svom karakteru. Ovo je najveličanstvenija stvar u vezi Boga, Njegov karakter. On je milostiv, saosećajan, strpljiv, obilan dobrotom i istinitošću. U svetu u kome živimo ove osobine su veoma retke, ali kada ih primetimo kod drugih, većina od nas to

duboko ceni. Apostol Jovan je napravio sažetak Božjeg karaktera kada je rekao:

1. Jovanova 4:8 "A koji nema ljubavi ne pozna Boga; jer je Bog ljubav."

Bog je Otac pun ljubavi kome je veoma stalo do Svoje celokupne tvorevine. Koliko je ogromna Njegova tvorevina? Biblija nam kaže da je On Otac celokupne zemlje i neba.

Efescima 3:14-15 "Toga radi priklanjam kolena svoja pred Ocem Gospoda našeg Isusa Hrista, po kome se sva čeljad i na nebesima i na zemlji zovu."

Celokupni univerzum pripada našem nebeskom Ocu i svako iz ovog univerzuma je deo Njegove porodice. Mogli bi biti kušani da pomislimo da, pošto ima toliko puno ljudi, Bog ne može misliti na svakoga i da su neki zaboravljeni, ali poslušajte pažljivo šta je Isus rekao u vezi toga:

Luka 12:6-7 "Ne prodaje li se pet vrabaca za dva dinara? I nijedan od njih nije zaboravljen pred Bogom. A u vas je i kosa na glavi izbrojana. Ne bojte se dakle; vi ste bolji od mnogo vrabaca."

Bog nikoga ne zaboravlja. On zna sve o nama, duboko je zainteresovan za naše živote, šta radimo i šta mislimo. Zapravo, On nikad ne prestaje misliti o nama:

Psalam 40:5 "Mnoga su čudesa Tvoja, koja si učinio Gospode, Bože moj, i mnoge su misli Tvoje s nama. Nema Ti ravna. Hteo bih javljati i kazivati, ali im broja nema."

On ima poseban plan za nas i sanja o tome šta možemo postati.

Jeremija 29:11 "Jer Ja znam misli koje mislim za vas, govori Gospod, misli dobre a ne zle, da vam dam posledak kakav čekate."

Svaka dobra stvar koju imamo potiče od Njega.

Jakov 1:17 "Svaki dobri dar i svaki poklon savršeni odozgo je, dolazi od Oca svetlosti, u kog nema promenjivanja ni menjanja

videla i mraka."

Najdivniji prikaz onoga šta Bog oseća prema nama su reči koje je izgovorio tokom krštenja Njegovog jedinorodnog Sina - Isusa. Evo šta je rekao:

Matej 3:17 "I gle, glas s neba koji govori: Ovo je Sin Moj ljubazni koji je po Mojoj volji."

Bog je voleo Svoga Sina u Njegovom ljudskom obliku. On je bio veoma zadovoljan s Njim. Sjajan deo u ovome je taj da, ako priznajemo da je Isus Sin Božji, možemo iskusiti ovo isto prihvatanje.

Efescima 1:6 "...da bi bio hvaljen zbog Svoje slavne blagodati koju nam je ljubazno iskazao preko Svog voljenog Sina." (Novi savremeni prevod)

Još ćemo mnogo govoriti o Isusovoj ulozi, zašto je došao na Zemlju i zašto možemo i treba da budemo prihvaćeni kroz Njega, ali ključna stvar koju treba sada naglasiti je - Bog je nežni Otac pun ljubavi kome je veoma stalo do nas i koji je zainteresovan za svaki aspekt našeg života.

2. Gospodar svega

U prethodnoj glavi smo zapazili da je Bog - Otac pun ljubavi koji neprekidno misli o nama i koji ima planove i snove za našu budućnost. Takođe smo zapazili da je On - Otac celog univerzuma. U ovom delu želimo razmatrati koje su to osobine koje omogućavaju Bogu da ima ovu poziciju i da čini stvari koje čini.

Prva stvar koju nam Biblija govori je da je Bog - Gospodar i Suveren svega.

1. Korinćanima 8:6 "Ali mi imamo samo jednog Boga Oca, od kog je sve..."

1. Timotiju 1:17 "A Caru večnom, neraspadljivom, koji se ne vidi, jedinom premudrom Bogu čast i slava va vek veka. Amin."

5. Mojsijeva 6:4 "Čuj, Izrailju: Gospod je Bog naš jedini Gospod."

Otac je jedini Bog od kog sve potiče. Bog nije primio Svoju moć, mudrost niti znanje od nekog drugog. Sve što vidimo dolazi od Njega.

Isaija 40:10-15 "Evo, Gospod Bog ide na jakog, i mišica će Njegova ovladati njim; evo plata je njegova kod Njega i delo njegovo pred Njim. Kao Pastir pašće stado Svoje; u naručje svoje sabraće jaganjce, i u nedrima će ih nositi, a doilice će voditi polako. Ko je izmerio vodu grstima svojim i nebesa premerio peđu? Ko je merom izmerio prah zemaljski, i gore izmerio na merila i bregove na poteg? Ko je upravljao Duhom Gospodnjim? Ili Mu bio savetnik i naučio Ga? S kim se dogovarao i ko Ga je urazumio i naučio putu suda, i naučio Ga znanju i pokazao Mu put razuma? Gle, narodi su kao kap iz vedra, i kao praška na merilima broje se; gle, premešta ostrva kao prašak."

Psalam 36:7-9 "Kako je dragocena milost Tvoja, Bože! Sinovi ljudski u senu krila Tvojih ne boje se. Hrane se od izobila doma Tvog, i iz potoka sladosti svojih Ti ih napajaš. Jer je u Tebe izvor životu, Tvojom svetlošću vidimo svetlost."

Bog je svemoćan. Ovo znači da je Njegova moć neograničena, nema joj kraja. Moć koja se nalazi u trilionima atoma potiče od Njega. Ne možemo shvatiti tu moć. Njega je nemoguće poučiti, jer zna sve što se može znati, ovo nazivamo-sveznanje. Sva mudrost i znanje dolaze od Njega.

Ova moć i mudrost teku ka nama Njegovim Duhom koji je kao reka.

Otkrivenje 22:1 "I pokaza mi čistu reku vode života, bistru kao kristal, koja izlažaše od prestola Božijeg i Jagnjetovog."

Psalam 46:4-5 "Potoci vesele grad Božji, sveti stan Višnjeg. Bog je usred njega, neće se pomestiti, Bog mu pomaže od zore."

Svojim Duhom Bog može biti prisutan svuda u isto vreme. Ovu sposobnost nazivamo - sveprisutnost. Opet, to je nešto što je veoma teško razumeti, ali zapazite šta kaže Biblija:

Psalam 139:7-10 "Kuda bih otišao od Duha Tvog, i od lica Tvog kuda bih pobegao? Da izađem na nebo, Ti si onde. Da siđem u pakao, onde si. Da se dignem na krilima od zore, i preselim se na kraj mora: I onde će me ruka Tvoja voditi, i držati me desnica Tvoja."

Ova Reka je reka života, svi sastojci neophodni za život se nalaze u Njegovom Duhu. Njegov Duh u nama je ono što nas održava u životu i da naše srce kuca.

Dela apostolska 17:24-28 "Bog koji je stvorio svet i sve što je u njemu, On budući Gospodar neba i zemlje, ne živi u rukotvorenim crkvama, niti prima ugađanja od ruku čovečijih, kao da bi Onome trebalo šta koji sam daje svima život i dihanje i sve. I učinio je da od jedne krvi sav rod čovečiji živi po svemu licu zemaljskom, i postavio je unapred određena vremena i međe njihovog življenja: Da traže Gospoda, ne bi li Ga barem opipali i našli, premda nije daleko ni od jednog nas; Jer kroz Njega živimo, i mičemo se, i jesmo; kao što i neki od vaših pevača rekoše: Jer smo i rod Njegov."

Dakle, kao sažetak vidimo da postoji jedan Bog koji je svemoćan, sveznajuć i sveprisutan Svojim Duhom. Sva vlast i moć pripadaju Njemu i kome kog ih On da.

3. Božja mudrost

Pomisliti da se Biće koje je svemoćno i sveznajuće nalazilo u poziciji da nije moglo nešto učiniti je poprilično iznenađenje. To je bilo nešto toliko značajno da bez toga Bog Otac ne bi mogao uspostaviti Svoje carstvo.

Kada razmatramo dublje implikacije činjenice da sav život, sila i mudrost dolaze od Boga, shvatamo da Bog nije mogao stvoriti milione stanovnika u Svome univerzumu, dati im listu i reći da se pridržavaju te liste. Sposobnost potčinjavanja Bogu, poverenje u Njega i izvršavanje stvari u skladu sa Njegovom voljom su morali postati deo Reke koja izvire iz Božjeg prestola.

Problem je u tome što se Bog ne potčinjava nikome, On ne mora biti nikome poslušan niti činiti stvari u skladu sa voljom nekog drugog, tako da On nije mogao obezbediti te stvari. U velikoj mudrosti, Bog je iznedrio Sina iz sebe, Sina koji je obličje Bića Njegovog, dao je sve što je imao ovome Sinu, a onda je sve stvorio kroz Njega. Zapazite:

Jevrejima 1:1-5 "Bog koji je nekada mnogo puta i različitim načinom govorio očevima preko proroka, govori i nama u posledak dana ovih preko Sina, kog postavi Naslednika svemu, kroz kog i svet stvori. Koji budući sjajnost slave i obličje bića Njegovog, i noseći sve u reči sile Svoje, učinivši sobom očišćenje greha naših, sede s desne strane prestola Veličine na visini, i toliko bolji posta od anđela koliko preslavnije ime od njihova dobi. Jer kome od anđela reče kad: Sin Moj Ti si, Ja Te danas rodih? I opet: Ja ću Mu biti Otac, i On će Mi biti Sin."

Jovan 5:26 "Jer kao što Otac ima život u sebi, tako daje i Sinu da ima život u sebi."

Jovan 5:19 "A Isus odgovarajući reče im: Zaista, zaista vam kažem: Sin ne može ništa činiti sam od sebe nego šta vidi da Otac čini; jer šta On čini ono i Sin čini onako."

Jovan 8:29 "I Onaj koji me posla sa Mnom je. Ne ostavi Otac Mene samog; jer Ja svagda činim šta je Njemu ugodno."

Jovan 8:42 "A Isus im reče: Kad bi Bog bio vaš Otac, ljubili biste

Mene; jer Ja od Boga iziđoh i dođoh; jer ne dođoh sam od sebe, nego Me On posla."

Kološanima 2:8-10 "Braćo! Čuvajte se da vas ko ne zarobi filozofijom i praznom prevarom, po kazivanju čovečijem, po nauci sveta, a ne po Hristu. Jer u Njemu živi svaka punina Božanstva telesno. I da budete ispunjeni u Njemu koji je glava svakom poglavarstvu i vlasti."

Apsolutno sve što je bilo potrebno za Božji univerzum je sada prebivalo u Njegovom Sinu; sila, mudrost, život, ali takođe i poverenje i poslušnost, priznavanje Očevog autoriteta i svest o Očevoj ljubavi i prihvatanju. Sin Božji je punina Boga i apsolutni temelj Božjeg carstva.

Filibljanima 2:9-11 "Zato i Bog Njega povisi, i darova Mu ime koje je veće od svakog imena. Da se u ime Isusovo pokloni svako koleno onih koji su na nebu i na zemlji i pod zemljom; I svaki jezik da prizna da je Gospod Isus Hristos na slavu Boga Oca."

Otac je uzvisio Svoga Sina i učinio Ga božanskom silom i primerom za univerzum. Bog će staviti Duh Svoga Sina u živote svakog stvorenog bića kako bi im dao život, svest o blagoslovima i znanje o potčinjavanju i poslušnom poverenju. Bez Duha Hristovog je nemoguće znati kako da se potčinimo, budemo poslušni Bogu i imamo poverenja u Njega. Zapazite šta kaže Biblija:

Otkrivenje 22:1 "I pokaza mi čistu reku vode života, bistru kao kristal, koja izlažase od prestola Božijeg i Jagnjetovog."

Jovan 15:26 "A kad dođe Utešitelj, koga ću vam poslati od Oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, On će svedočiti za Mene."

Rimljanima 8:9-10 "A vi niste u telu nego u duhu; jer Duh Božji u vama živi. A ako ko nema Duh Hristov, on nije Njegov. A ako je Hristos u vama, onda je telo mrtvo greha radi a duh živ pravde radi."

Ovo je razlog zašto je Isus nazvan "sila i mudrost Božja". Hristova ličnost se Duhom Božjim prenosi kroz univerzum u svako stvoreno biće. Hristova mudrost koja ulazi u naše srce je ta koja nas uči kako da volimo i budemo poslušni Ocu, Hristov život oživljava svaki nerv i vlakno našeg bića i održava nas u životu.

1. Korinćanima 1:24 "Onima pak koji su pozvani, i Jevrejima i Grcima, Hrista, Božiju silu i Božiju premudrost."

1. Korinćanima 1:30 "Iz kog ste vi u Hristu Isusu, koji nam posta premudrost od Boga i pravda i osvećenje i izbavljenje."

Stoga, Duh Hristov koji se nalazi u osobi je taj koji joj daje mudrost da čini stvari i bude pravedna i dobra. Solomon je govori o ovome i kako mudrost funkcionira u univerzumu.

Poslovice 8:12-21 "Ja mudrost boravim s razboritošću, i razumno znanje nalazim. Strah je Gospodnji mržnja na zlo; ja mrzim na ponositost i na oholost i na zli put i na usta opaka. Moj je savet i šta god jeste; ja sam razum i moja je sila. Mnog carevi caruju, i vladavci postavljaju pravdu. Mnog vladaju knezovi i poglavari i sve sudije zemaljske. Ja ljubim one koji mene ljube, i koji me dobro traže nalaze me. U mene je bogatstvo i slava, postojano dobro i pravda. Plod je moj bolji od zlata i od najboljeg zlata, i dobitak je moj bolji i od najboljeg srebra. Putem pravednim hodim, posred staza pravice, da onima koji me ljube dam ono što jeste, i riznice njihove da napunim."

On dalje opisuje kako je Bog iznedrio i utvrdio Svoga Sina.

Poslovice 8:22-31 "Gospod me je imao u početku puta Svog, pre dela Svojih, pre svakog vremena. Pre vekova postavljena sam, pre početka, pre postanja zemlje. Kad još ne beše bezdana, rodila sam se, kad još ne beše izvora obilatih vodom. Pre nego se gore osnovaše, pre humova ja sam se rodila; Još ne beše načinio zemlje ni polja ni početka prahu vasiljenskom; Kad je uređivao nebesa, onde bejah; Kad je razmeravao krug nad bezdanom. Kad je utvrđivao oblake gore i krepio izvore bezdanu; Kad je postavljao moru među i vodama da ne prestupaju zapovesti Njegove, kad je postavljao temelje zemlji; Tada bejah kod Njega hranjenica, bejah Mu milina svaki dan, i veseljah se pred Njim svagda; Veseljah se na vasiljeni Njegovoj, i milina mi je sa sinovima ljudskim."

Hvala Ocu za Sina. Bez Njega, univerzum ne bi mogao funkcionisati, ništa ne bi radilo ispravno. Vidimo sada zajedno kompletnost Božanstva. Otac je jedan

istiniti Bog, On je izvor svega. On je iznedrio Sina i dao mu sve. Iz Sina izvire svi elementi neophodni za funkcionisanje univerzuma; sila i mudrost u kombinaciji sa poverenjem i pokornom poslušnošću. Ličnost Sina teče u univerzum kroz sveprisutnog Duha Božjeg. To je brilijantan sistem i veoma je pametno što je stvorio taj sistem.

Pavle daje predivan sažetak kada kaže:

1. Korinćanima 8:6 "Ali mi imamo samo jednog Boga Oca, od kog je sve, i mi u Njemu, i jednog Gospoda Isusa Hrista, kroz kog je sve, i mi kroz Nj."

4. Jednakost

U prethodnoj glavi smo proučavali o čudesnoj Božjoj mudrosti koja je ispoljena u postavljanju temelja univerzuma. Pošto je iznedrio Sina kome je dao sve atribute Božanstva to je obezbedilo da se Božja potpunost može uliti u srca celokupne tvorevine kroz Duha Božjeg. Sledeća stvar koju je Bog učinio je bila ta da je obezbedio suštinsku definiciju jednakosti za sva moralna bića bez obzira na njihovu poziciju u tvorevini.

Otac je dao autoritet Svome Sinu da bude jednak Njemu. Zapazite pažljivo da Sinovljeva jednakost nije potekla od moći koja Mu je bila data, već na osnovu Očevog autoriteta i blagoslova. Da je Sin prosto bio smatran jednak Svome Ocu jer je imao Njegovu moć, tada bi se definicija jednakosti zasniva na jednakosti moći. Ovakva definicija bi stavila Sina u potencijalnu poziciju da dokazuje Svoju jednakost kroz ispoljavanje Svoje moći. Ovo je bilo upravo ono što je sotona zahtevao od Isusa u pustinji: da ispolji moć kako bi dokazao Svoju vezu sa Svojim Ocem. Srećom, Sin je bio siguran u Očevu blagoslovenu Reč. Sin jednostavno ima poverenja u Svoga Oca i ne mora ništa nikome dokazivati. Veza između Oca i Sina je postala veza-definicija univerzuma. Njihova veza je model za sve druge veze između različitih vrsta bića. Otac je učinio Svoga Sina jednakim sebi.

Filibljanima 2:5-6 "Jer ovo da se misli među vama šta je i u Hristu Isusu, koji, ako je i bio u obličju Božijem, nije se otimao da se uporedi s Bogom."

Jovan 5:22-23 "Jer Otac ne sudi nikome, nego sav sud daje Sinu, da svi poštuju Sina kao što Oca poštuju. Ko ne poštuje Sina ne poštuje Oca koji Ga je poslao."

Ovaj korak je pametno osigurao da će definicija jednakosti biti odnosne prirode. Pod ovim mislimo sledeće: ono što ih čini jednakim je veza koju je Otac definisao. Sin je svako obeležje moći nasledio od Oca i stoga ona nemaju udela u definiciji jednakosti. U ovoj jednačini oni prestaju biti od vrednosti. Bog je uradio ovo kako bi osigurao da se bića koja je stvorio međusobno ne upoređuju na osnovu talenata ili sposobnosti koje su dobili, već kroz svoju sposobnost da poznaju i razumeju jedni druge.

Priroda Očeve jednakosti sa Sinom je ključna definicija za ceo univerzum. Ako pogrešno razumemo ovu vezu, pogrešno ćemo razumeti samu srž Božjeg carstva. Jedna od najdivnijih stvari u vezi Sina Božjeg je da On zna sve šta se može znati o Ocu. Nema nikog ko je kao On, ko je u stanju da objasni celome univerzumu kakav je Bog. Zapazite kako Isus opisuje Svoju jednakost sa Ocem koristeći termine koji se tiču veze:

Jovan 10:15 "Kao što Mene zna Otac i Ja znam Oca."

Stoga je Isus mogao sa sigurnošću reći:

Jovan 14:9 "Koji vide Mene, vide Oca."

Ovo nije neka mistična izjava o jednoj supstanci, ova izjava znači da Isus zna sve u vezi Svoga Oca i da je ispunjen Njegovim karakterom i ličnošću. Ne postoji niko u univerzumu ko poznaje Očev um onako kako On poznaje svaki drugi um - Sin je jedini. Ova veza osigurava da je ono šta mi obožavamo - veza puna ljubavi koja postoji među njima, a ne moć koju zajednički poseduju.

Prorok Jeremija je prikazao slavu Božjeg carstva kada je rekao:

Jeremija 9:23-24 "Ovako veli Gospod: Mudri da se ne hvali mudrošću svojom, ni jaki da se ne hvali snagom svojom, ni bogati da se ne hvali bogatstvom svojim. Nego ko se hvali, neka se hvali tim što razume i poznaje Mene da sam Ja Gospod koji činim milost i sud i pravdu na zemlji, jer Mi je to milo, govori Gospod."

Prema tome, pronalazimo da je definicija jednakosti, definicija koja određuje celokupno funkcionisanje Božjeg carstva, ugrađena u identitete Oca i Sina i Njihov međusoban odnos. To što Sin ima moć koju Otac ima nije određeno ničim što On sam može pružiti (govoreći u kontekstu moći i pozicije), već se zasniva na činjenju Očeve volje i onoga šta je Njemu ugodno.

Filibljanima 2:9 "Zato i Bog Njega povisi, i darova Mu ime koje je veće od svakog imena."

Jevrejima 1:6 "I opet uvodeći Prvorodnoga u svet govori: i da Mu se poklone svi anđeli Božiji."

Luka 9:35 "I ču se glas iz oblaka govoreći: Ovo je Sin Moj ljubazni, Njega poslušajte."

Ova jednakost je zasnovana na Očevom autoritetu, a ne na osobinama koje Njegov Sin ima. Unutar ove definicije, Otac i Sin zadržavaju individualne identitete, a ipak, Oni su jednaki.

Uticaj ovoga možda nije odmah primetan, ali je taj uticaj na ljudsku porodicu ogroman, pogotovo kada govorimo o jednakosti između muškarca i žene i o tome kako je ta jednakost definisana.

5. Volja

Sada vidimo da Duh Sina Božjeg teče u sav naseljeni univerzum i živi u srcima i umovima svakoga. Da bi Božji univerzum bio zaista odnosne prirode, bića koja je On stvorio moraju imati mogućnost izbora da prihvate ili odbiju ovaj Duh Sina koji daje život. Da nema ovu vlast da izabere, celokupna tvorevina bi bila potpuno automatizovana i robotizovana. Bog je svakom stvorenom, moralnom biću dao volju u koju je uključena vlast izbora. Ova vlast izbora je ograničena na jedan izbor: voleti Boga, prihvatiti Ga i prihvatiti, kroz Njegovog Sina, Njegovog Duha koji daje život ili odbaciti Njegov život i navući smrt na sebe.

Isus Navin 24:15 "Ako li vam nije drago služiti Gospodu, izaberite sebi danas kome ćete služiti: ili bogove kojima su služili oci vaši s one strane reke, ili bogove Amoreja u čijoj zemlji živite; a ja i dom moj služićemo Gospodu."

Poslovice 3:5-6 "Uzdaj se u Gospoda svim srcem svojim, a na svoj razum ne oslanjaj se. Na svim putevima svojim imaj Ga na umu, i On će upravljati staze tvoje."

Vlast da se izabere znači da svaka osoba stiče u posed životodavne osobine koje ima Sin Božji. Ljubav Sina prema Ocu postaje naša ljubav, potčinjavanje i poverenje koje ima Sin Božji postaju naši. Njegova pravednost postaje naša neprekidnim biranjem da se potčinimo. Sposobnost potčinjavanja i biranja je prvobitno slobodno dolazila kroz reku, ali kao što ćemo videti u sledećoj glavi, u univerzumu je došlo do krize koja je unela prekid u Božju porodicu i donela svima veliku patnju.

6. Kriza se razvija

Pošto je sve bilo spremno, Sinu Božjem je bio dat zadatak stvaranja univerzuma. Silom Svoga Oca, On je stvorio sve zvezdane vojske, planete i svako živo biće. Stvorio je mnoštvo anđela, među kojima je prvi bio anđeo zvan Lucifer - svetlonoša.

Jovan 1:1-3 "U početku beše Reč, i Reč beše u Boga, i Bog beše Reč. Ona beše u početku u Boga. Sve je kroz Nju postalo, i bez Nje ništa nije postalo što je postalo."

Efescima 3:9 "I da otkrijem svima šta je služba tajne od postanja sveta sakrivene u Bogu, koji je sazdao sve kroz Isusa Hrista."

Jevrejima 1:1-2 "Bog koji je nekada mnogo puta i različitim načinom govorio očevima preko proroka, govori i nama u posledak dana ovih preko Sina, kog postavi Naslednika svemu, kroz kog i svet stvori. Koji budući sjajnost slave i obličje bića Njegovog, i noseći sve u reči sile Svoje, učinivši sobom očišćenje greha naših, sede s desne strane prestola veličine na visini."

Luciferu je bila poznata pozicija Sina Božjeg i da je primio svu puninu Božanstva kao nasleđe, ali je počeo da gubi iz vida mudrost Božju u Svome Sinu. Počeo je, pošto je imao dar volje, preispitivati zašto je Sin Božji jednak Bogu. On je počeo priželjkivati poziciju koju je Sin imao i misliti da ako je Sin mogao dobiti tu poziciju, zašto je i on ne bi mogao dobiti? Zašto ne bi moglo postojati treće zasebno biće koje bi bilo kao Bog? On nije razumeo ulogu Sina koja je od suštinskog značaja niti Njegov pokorni Duh koji drži sav univerzum zajedno. (Kološanima 2:9-10)

Umesto da ceni identitet i karakter Boga i Njegovog Sina, on je počeo žudeti da ima moć i poziciju koju je Bog imao. Jedan od zaključaka do kojih je došao je bio sledeći - ako je Sin rođen od Boga, tada Mu On ne može biti jednak. Pitao se zašto treba da se klanja Biću koje nema moć kao svoju urođenu osobinu, već svoju egzistenciju duguje nekom drugom. Došao je do sledećeg zaključka - ili će mu biti dozvoljeno da uživa isti status koji i Sin ima ili će zaključiti sledeće: smatranje da je Sin jednak Ocu predstavlja zakidanje njega.

Filipljanima 2:5-6 "Jer ovo da se misli među vama šta je i u

Hristu Isusu, koji, ako je i bio u obličju Božijem, nije se otimao da se uporedi s Bogom."

Isaija 14:12-14 "Kako pade s neba, zvezdo danice, kćeri zorina? Kako se obori na zemlju koji si gazio narode? A govorio si u srcu svom: Izaći ću na nebo, više zvezda Božjih podignuću presto svoj, i sešću na gori zbornoj na strani severnoj; Izaći ću u visine nad oblake, izjednačiću se s Višnjim."

Jezekilj 28:14-15 "Ti si bio heruvim, pomazan da zaklanjaš; i Ja te postavih; ti beše na svetoj gori Božijoj, hođaše posred kamenja ognjenog. Savršen beše na putevima svojim od dana kad se rodi dokle se ne nađe bezakonje na tebi."

Lucifer je u svome srcu rekao da će uspostaviti svoj presto iznad zvezda ili anđela Božjih, da će se popeti do pozicije koju Svevišnji ima. On se usredsredio na sticanje moći ili vlasti i pozicije. Nije želeo da ima Božji karakter, već jedino Njegovu poziciju i vlast.

Misterija je zašto je Lucifer počeo ovako da razmišlja. Biblija nam ne kaže, ali pošto je Bog svakom biću dao vlast izbora, Lucifer je ovo iskoristio kako bi okrenuo svoje srce od mudrosti Božje i izabrao da se ne pokori niti Njemu niti Njegovom planu za univerzum.

Bog je pokušao rasuđivati sa Luciferom o pravcu u kome je išao. Bili su mu objašnjeni razlozi zašto Božji Sin ima poziciju koju ima, ali je Lucifer odbio da sluša i postao sotona - opadač. Optužio je Boga da je uspostavio loše carstvo i odbio je da se klanja Sinu Božjem. Umesto toga je izabrao da zaključí sledeće - ako ne može da bude jednak Bogu, tada će prihvatiti jedino Boga koji ima Svoju vlastitu urođenu moć koju nije ni od koga primio.

Sada treba reći jednu izuzetno važnu stvar. Jedino je Bog izvor života. Ako se osoba ne slaže sa Bogom, odbaci da Mu veruje i bude Mu poslušna, ona odmah kida vezu pomoću koje je spojena na život. Život jedino dolazi kada smo pokorni Bogu, a pokornost primamo kroz Duha Sina. Ovo je jedan od ključnih razloga zašto su i Otac i Sin od vitalnog značaja. Luciferovo odbijanje da se pokori je predstavljalo opiranje pokornom Duhu Sina. Čin opiranja je čin mržnje i ubistva. Ovo je razlog zašto je telesni um neprijatelj Bogu. (Rimljanima 8:7) Kada je sotona ispoljio otpor prema Bogu, Bog je odmah morao doneti odluku - odluku za koju se pripremio, ali koju je sada morao

sprovести. Pružanjem otpora, Lucifer je govorio "ne" Hristovom Duhu, on je ubijao Njegovog Sina. On je govorio: "Želim Tvoju moć, ali ne i Tvoga Sina." Bog je ili morao dopustiti da Lucifer odmah umre zbog toga što je prekinuo vezu sa izvorom života ili je mogao dopustiti Svome Sinu da umre - u skladu sa onime što je Lucifer zapravo činio Isusu u svome umu. Hristova smrt nije Božji akt sudske pravde u cilju zadovoljavanja osvete, ona predstavlja ispoljavanje prirodnog zakona univerzuma da život jedino dolazi od Boga i Njegovog Sina. Lucifer neće nikad imati koristi od ove smrti, jer nije izabrao da prihvati identitet Sina Božjeg, ali Hristova smrt omogućava da ceo univerzum može videti šta se nalazilo u sotoninom umu. Da je Lucifer umro umesto što je Sin odmah na početku doneo odluku, niko ne bi razumeo razloge i svi bi se plašili, a ne voleli, Boga. Sin Božji se susreo sa "teretnim vozom" opiranja Božjoj volji. Bog je morao ili izbaciti taj voz iz koloseka ili dozvoliti Sinu da umre u nadi da ćemo shvatiti kakav je On zapravo. Suština smrti na krstu je shvatanje Njegovog pravog identiteta u Božjem carstvu. (Jovan 17:3)

Sotona je počeo širiti svoja shvatanja drugim anđelima i naposljetku je trećina anđela počela misliti da je Lucifer u pravu. Zašto da se klanjaju ovome Sinu koji je sve nasledio od Oca, šta je tako posebno u vezi Njega? Oni su odbili da se pokore Božjoj volji. Nažalost, verbalni rat [*polēmos*] je izbio na nebu i sotona i njegovi sledbenici su bili izbačeni napolje.

Otkrivenje 12:7-9 "I posta rat na nebu. Mihailo i anđeli Njegovi udariše na aždahu, i bi se aždaha i anđeli njeni. I ne nadvladaše, i više im se ne nađe mesta na nebu. I zbačena bi aždaha velika, stara zmija, koja se zove đavo i sotona, koja vara sav vasioni svet, i zbačena bi na zemlju, i anđeli njeni zbačeni biše s njom."

Bog je mogao dopustiti da sotona umre, ali je bilo potrebno da seme njegovog opasnog razmišlja sasvim uzraste. Pošto je sotona odbacio jedini život koji mu je bio dostupan, život kroz Sina Božjeg, moglo je biti dopušteno da on umre, ali bi anđeli i ostatak univerzuma onda mogli početi misliti da ga je Bog nasilno uništio, što bi dovelo do laži da je Božja priroda - nasilnička priroda. Svako je morao naučiti sam za sebe zašto je život za stvorena bića moguć jedino kroz Sina. Svako u univerzumu će imati šansu da odluči ko je u pravu - Bog ili sotona.

7. Načinjen prema Njegovom obličju

Sotona i trećina anđela su dovodili u pitanje poziciju koju ima Sin i u Njegovu vezu sa Svojim Ocem. Nije postojao niko ko bi mogao potvrditi poreklo veze između Oca i Sina i stoga su morali verovati Ocu da On zna šta je najbolje za svakoga.

Znajući da će doći trenutak kada će Njegova veza sa Sinom biti dovedena u pitanje, Bog je imao spreman plan kako bi njime detaljnije objasnio posebnu vezu koju održava sa Svojim Sinom. On će za ceo univerzum obezbediti primer kako bi mogli pobliže posmatrati vitalnu dinamiku vođstva i potčinjavanja koja postoji u vezi između Oca i Sina.

Luciferova frustracija je zapravo porasla kada su Otac i Sin planirali stvaranje Zemlje. Lucifer je želeo da bude knez ovoga sveta, ali je njegova molba bila odbijena. Hristos je trebalo da bude Knez ovoga sveta, jer je svet trebao da bude načinjen po obličju Oca i Njegovog Sina. Lucifer je postao ljubomorani na Sina Božjeg. Da je samo imao poverenja da će mu ovaj poduhvat pomoći da bolje razume posebnu vezu između Oca i Sina i zašto je uloga koju Sin ima od izrazito suštinskog značaja za Božje carstvo, ali nažalost, ovo se nije desilo.

Bog i Njegov Sin su počeli sprovoditi plan o stvaranju Zemlje kako bi univerzumu pokazali veoma posebnu sliku Njihove veze. Bog je rekao Svome Sinu: "Da načinimo čoveka po Svom obličju" (1. Mojsijeva 1:26)

Ko može razumeti eksploziju kreativnosti koja se dogodila tokom sedmice stvaranja!? Dan za danom, dok je kreativna sila Božja izvirala iz Njegovog Sina, zemlja se upotpunjavala. Tlo, trava, cveće, drveće, Sunce i mesec, životinje i onda je pozornica bila postavljena za vrhunac stvaranja - za stvaranje muškarca i žene.

Proces stvaranja je izuzetno značajan i on priča važnu priču o Bogu i Njegovom Sinu.

1. Mojsijeva 1:27 "I stvori Bog čoveka po obličju Svom, po obličju Božjem stvori ga; muško i žensko stvori ih."

Ovo je proces koji prikazuje kako se to odigralo:

1. Mojsijeva 2:7 "A stvori Gospod Bog čoveka od praha zemalj-

skog, i dunu mu u nos duh životni; i posta čovek duša živa."

1. Mojsijeva 2:18-25 "I reče Gospod Bog: Nije dobro da je čovek sam; da mu načinim druga prema njemu. Jer Gospod Bog stvori od zemlje sve zveri poljske i sve ptice nebeske, i dovede k Adamu da vidi kako će koju nazvati, pa kako Adam nazove koju životinju onako da joj bude ime; I Adam nadade ime svakom živinčetu i svakoj ptici nebeskoj i svakoj zveri poljskoj; ali se ne nađe Adamu drug prema njemu. I Gospod Bog pusti tvrd san na Adama, te zaspa; pa mu uze jedno rebro, i mesto popuni mesom; I Gospod Bog stvori ženu od rebra, koje uze Adamu, i dovede je k Adamu. A Adam reče: Sada eto kost od mojih kosti, i telo od mog tela. Neka joj bude ime čovečica, jer je uzeta od čoveka. Zato će ostaviti čovek oca svog i mater svoju, i prilepiće se k ženi svojoj, i biće dvoje jedno telo. A behu oboje goli. Adam i žena mu, i ne beše ih sramota."

Bog je, kroz Svoga Sina, formirao Adama od praha zemaljskog, a onda je ka njemu potekla reka života ili - život je bio udahnut u njega. Dragocene osobine Sina Božjeg, svest o Božjem blagoslovu, poverenje prožeto ljubavlju i poslušnost Ocu su radosno stigli u Adamovu volju i postali deo njega. Adamovo prirodno stanje je bilo da je želeo služiti i ugoditi Bogu zato što je primao ovu želju od Sina Božjeg kroz Duha.

1. Korinćanima 2:16 "Jer ko pozna um Gospodnji da Ga pouči? A mi um Hristov imamo."

Bog je postavio Adama u takvu situaciju u kojoj je on počeo uviđati da mu nešto nedostaje. Zašto je Bog stvorio Adama da bi ga onda proveo kroz proces shvatanja da mu nešto nedostaje? Ovo nas poučava o nečemu zanimljivom u vezi Boga i Njegovog carstva: neke stvari se mogu naučiti jedino kroz iskustvo. Svest da nešto nedostaje je samo osnažila Adamovu želju i povećala njegovu zahvalnost nakon što je Bog zadovoljio tu želju.

Adamu je nedostajao drug koji će moći razumeti njegov um i misli; neko ko će moći ceniti njegove radosti i razumeti njegovo iskustvo. Dok je Adam dodeljivao imena životinjama, počeo je uviđati da nema nikog ko je kao on, nikog da ga razume. Ovo iskustvo je zapečatilo u Adamu želju za onim šta zauzima centralno mesto u Božjem carstvu - za intimnom vezom. Ima smisla

da je jedini način kako razumeti vezu - iskusiti vezu. Bog je mogao reći Adamu koji je značaj veze i objasniti koliko je to dobra stvar, ali pošto je dao Adamu iskustvo određivanja imena životinjama, veoma brzo je, ne samo Adamovom umu već i njegovom srcu, postalo jasno šta je važno.

Zašto je Bog pustio san na Adama, otvorio njegovo telo, uzeo živo rebro i načinio od njega ženu? Zar ovo ne deluje kao veoma komplikovan način? Mnogo toga se može naučiti iz ovog procesa. Proces dolaska Eve od Adama, Eve koja je bila načinjena upravo od njegove materije, koja je došla iz njegovog boka, mesta blizu njegovog srca direktno priča priču o Ocu i Njegovom Sinu. Zašto Bog nije uzeo deo Adamovog uma, zašto je uzeo rebro koje se nalazilo iznad srca? Biblija ne daje odgovor, ali meni ovo progovara o oslobođenju od bola koji se nalazio u Adamovom srcu zbog toga što nije imao druga koji bi ga razumeo i koji bi mogao poslužiti kao osoba koja će u pokornosti negovati seme koje je on nosio.

Jovan 1:18 "Boga niko nije video nikad: Jedinorodni Sin koji je u naručju Očevom, On Ga javi."

Jovan 8:42 "... jer Ja od Boga iziđoh (proceeded) i dođoh (came); jer ne dođoh sam od sebe, nego Me On posla."

Poslovice 8:23-25 "Pre vekova postavljena sam, pre početka, pre postanja zemlje. Kad još ne beše bezdana, rodila sam se, kad još ne beše izvora obilatih vodom. Pre nego se gore osnovaše, pre humova ja sam se rodila."

Rimljanima 1:19-20 "Jer šta se može doznati za Boga poznato je njima: jer im je Bog javio; Jer šta se na Njemu ne može videti, od postanja sveta moglo se poznati i videti na stvorenjima, i Njegova večna sila i božanstvo, da nemaju izgovora."

U stihovima koje smo upravo naveli, vidimo direktne dokaze da je Sin došao iz Očevih grudni. Reči "proceeded" and "came" znače - izaći iz, a Poslovice 8:25 govore direktno o rođenju. Apostol Pavle komentarišući ovo kaže da nam stvaranje pruža direktnu sliku koja prikazuje Božanstvo tako da nemamo izgovora.

Ko može zamisliti šta je Adam pomislio kada je prvi put video Evu, kada su se njihove oči srele i kada je shvatio da se ispred njega nalazi neko ko ga može

istinski razumeti i ceniti, neko ko ima njegovu supstancu, neko ko može nositi njegovo seme, negovati ga i biti pokoran saputnik od vitalne važnosti koji mu je bio potreban kako bi pokazao svojoj deci i unucima značaj toga da budu neprekidno pokorni i poslušni. Baš kao što je Bogu bio potreban Njegov Sin kako bi obezbedio ove osobine pokoravanja, Bog je na takav način uspostavio zemaljsko carstvo da suprug ne može graditi carstvo bez svoje supruge. Njegova deca ne bi znala kako da se pokoravaju da nemaju živi, dišući primer u obliku njihove majke.

Između muža i žene postoji duboka svetost. Kada je ova veza ispravno oformljena, ona govori direktno o vezi između Oca i Sina i predstavlja neprekidan podsetnik univerzumu o neistinitosti sotoninih optužbi protiv Sina Božjeg.

1. Korinćanima 11:10 "Zato žena treba da ima vlast na glavi, anđela radi."

Bog je osmislio da veza između muža i žene pouči anđele o vezi između Oca i Sina. Divna je privilegija biti stvoren radi toga.

Znajući ovu istinu, možemo otkriti da se tajna za brak nalazi u sledećem: dozvoliti sebi da nas Duh Božji privuče da budemo slika veze između Oca i Sina, da se muž ponaša kao izvor blagoslova, a žena kao živi prikaz poverenja prožetog ljubavlju i pokoravanja.

Adamu i Evi je bio dat uzvišen i radostan poziv. Da su samo nastavili da budu slika Oca i Sina od kolike bede bi ih to sačuvalo!

8. Otac laži

Sećamo se da je sotona odlučio da ako mu Bog ne dozvoli da ima moć i privilegije koje Sin Božji ima, da će se klanjati samo Bogu koji ima urođenu silu koja nije nasleđena. Nakon što je Bog odbio da prihvati sotonine "reforme", on se našao u situaciji da je morao priznati da i dalje duguje svoj život Ocu iako nije želeo priznati Sinovljevu vitalnu poziciju.

Ne bi bilo načina da sotona uspostavi carstvo zasnovano na njegovim principima da je neprekidno morao priznavati da sva sila dolazi od Boga tako da je on izmislio VELIKU LAŽ, da svako ima život u sebi. Postoji nekoliko opcija kako verovati u ovo - verovati da ste, prosto, besmrtni i da je besmrtnost prirodna osobina svakog stvorenja; verovati da život postoji čisto kao neka sila, da je svako povezan na tu silu, da je može koristiti da čini šta god želi ili verovati u Boga koji vam je dao dar besmrtnosti da ga koristite najbolje što možete. Nije bitno koju opciju izaberete sve dok verujete da imate svoj vlastiti izvor života. Ovo je najveća laž u univerzumu. Kao što je Isus rekao:

Jovan 8:44 "Vaš je otac đavo; i slasti oca svog hoćete da činite: on je krvnik ljudski od početka, i ne stoji na istini; jer nema istine u njemu; kad govori laž, svoje govori: jer je laža i otac laži."

Bog je mogao odmah uništiti tu laž dopuštajući onima koji su odbacili Njegovog Sina da umru, ali je Sin i dalje nastavio da im daje život iako je to bilo bolno za Njega. Kako bi univerzum video posledice laži, Sin je morao nositi pale anđele i davati im život dok su oni pritom priželjkivali da Ga unište i ubiju. Pošto su sotona i njegovi anđeli odbacili Isusa, oni više nisu dobijali Duha pokornog poverenja i poslušnosti koji odlazi jedino od Njega. Sin Božji je za njih bio razapet u karakteru i duhu, a Bog je ipak nastavio da im pruža životnu silu kako bi sotona imao vremena da ispolji svoju filozofiju i kako bi dozvolio univerzumu da odluči da li Bog ili sotona zna koji je put najbolji. Kao što smo spomenuli ranije, dozvoliti da se sotona opire Bogu je imalo svoju cenu, to je Onoga koga su odbacili, Sina Božjeg, koštalo života. Sotona je bio ubica od samoga početka. Svojim opiranjem Bogu, prouzrokovao je Hristovu smrt. Ova smrt se odigravala u sotoninom umu, ali je trebalo da to bude prikazano univerzumu kako bi svako video šta se dešava. Nije bila Božja želja da se ovo ispolji na Zemlji, ali nažalost, Zemlja je mesto gde se to dogodilo.

9. Zavedeno čovečanstvo

U prethodnoj glavi smo razmatrali vitalnu komponentu - volju. Dar volje dat muškarcima i ženama im omogućava da izaberu da se potčine Bogu. Bez mogućnosti da se izabere da se potčini nema istinskog blagoslova niti svesti da smo Ocu po volji. Svest da smo Ocu po volji donosi blagoslov. Zapazite šta Isus kaže:

Jovan 8:29 "I Onaj koji Me posla sa Mnom je. Ne ostavi Otac Mene samog; jer Ja svagda činim šta je Njemu ugodno."

Isus je imao neprekidnu svest o blagoslovu pošto je Svoju volju neprekidno potčinjavao Očevoj. Dar volje donosi mnoge druge blagoslove osim ovih, ali to se nalazi izvan granica ovog proučavanja. Kada je Bog stvorio Adama i Evu, morao je obezbediti način kako da ispoljavaju tu volju. Morao je da im obezbedi mogućnost izbora. Bez mogućnosti da izaberu da ne budu Bogu po volji, ne postoji mogućnost dobijanja blagoslova koji dolaze kada su Mu po volji.

Bog je dao mogućnost da Mu budu po volji tako što je stvorio opciju ispoljavanja otpora prema Njemu jedenjem ploda sa drveta poznanja dobra i zla.

1. Mojsijeva 2:16-17 "I zapreti Gospod Bog čoveku govoreći: Jedi slobodno sa svakog drveta u vrtu; Ali s drveta od znanja dobra i zla, s njega ne jedi; jer u koji dan okusiš s njega, umrećeš."

Svakodnevnim biranjem da ne jedu sa ovog posebnog drveta, Adam i Eva su dobijali poseban blagoslov pokoravanja - svest da su Bogu po volji. Da nije bilo tog drveta, oni ne bi dobili blagoslov.

Iako je sotona bio uklonjen sa neba, njemu je bio dopušten pristup našem svetu kroz jedno mesto gde je opcija da se Bogu ne bude po volji mogla biti aktivirana. Ovo je razlog zašto pronalazimo sotonu, koji je uzeo oblik zmije, smeštenog na drvo poznanja dobra i zla. Znamo da je ova zmija - sotona iz knjige Otkrivenja.

Otkrivenje 12:9 "I zbačena bi aždaha velika, stara zmija, koja se zove đavo i sotona, koja vara sav vasioni svet, i zbačena bi na

zemlju, i anđeli njeni zbačeni biše s njom."

Na osnovu onoga šta smo naučili o sotoninom shvatanju života, znamo da kada je želeo zadobiti Adama i Evu za svoje carstvo, on im je predstavio određeno shvatanje u vezi toga kako dobijamo život, shvatanje u kome je eliminisana potreba zavisnosti od Boga. Zapazite šta Sotona kaže:

1. Mojsijeva 3:1-5 "Ali zmija beše lukava mimo sve zveri poljske, koje stvori Gospod Bog; pa reče ženi: Je li istina da je Bog kazao da ne jedete sa svakog drveta u vrtu? A žena reče zmiji: Mi jedemo rod sa svakog drveta u vrtu; Samo rod s onog drveta usred vrta, kazao je Bog, ne jedite i ne dirajte u nj, da ne umrete. A zmija reče ženi: Nećete vi umreti; Nego zna Bog da će vam se u onaj dan kad okusite s njega otvoriti oči, pa ćete postati kao bogovi i znati šta je dobro šta li zlo."

Sotona im je sugerisao sledeće - ako učine da Bog bude nezadovoljan sa njima tako što će odbaciti ono šta je rekao, to im neće doneti prokletstvo, već blagoslov; njihove oči će se otvoriti za veliko znanje i mudrost, i oni sami će postati bogovi. On je rekao da neće umreti, što znači da ih je učio da mogu ostatu u životu iako prestanu biti zavisni od Boga i imati poverenja u Njega; da mogu imati poverenja sami u sebe i u svoja prosuđivanja.

Koliko je žalosno što je Eva poslušala zmijin savet, a onda otišla kod Adama i ubedila ga da ne veruje Bogu, već da poveruje u zmijinu veliku laž. Kada su zagrizli u voće, poverovali u laž, njihovo poimanje Boga, njih samih i kako univerzum funkcioniše se potpuno promenilo.

Prihvatanjem laži, Adam i Eva su se udaljili od verovanja da sve stvari dolaze od Oca. Oni su odbacili ideju da njihova sreća zavisi od poverenja i potčinjavanja Njemu. Odbacivanjem Božje zapovesti, oni su zapravo uništili najlepše osobine Božjeg Sina - poslušnost prožetu sa poverenjem i potčinjavanjem. Bog je morao pokazati Adamu i Evi da je njihov prekid potčinjavaja ustvari direktan napad na Njegovog Sina i sve što On predstavlja. Adam i Eva su ubili Sina Božjeg u njihovim umovima opiranjem duhu potčinjavanja, a to je Duh Sina Božjeg. Ovo je veoma važna stvar koju treba razumeti. Čin opiranja Bogu JESTE čin ubijanja Duha Njegovog Sina, srži potčinjavanja. Ovo je razlog zašto Isus kaže za Lucifera da je krvnik od početka.

Jovan 8:44 "Vaš je otac đavo; i slasti oca svog hoćete da činite:

on je krvnik ljudski od početka, i ne stoji na istini; jer nema istine u njemu; kad govori laž, svoje govori: jer je laža i otac laži."

Svi anđeli koji su odbacili Sina Božjeg i počeli da Ga mrze su Ga ubili u svojim umovima. Biblija jasno povezuje mržnju i ubistvo:

1. Jovanova 3:15 "Svaki koji mrzi na brata svog krvnik je ljudski; i znate da nijedan krvnik ljudski nema u sebi večni život."

Žrtvovanje Sina Božjeg je bilo predviđeno pre nego je ova Zemlja bila stvorena. Jedini način kako je univerzum mogao razumeti šta se nalazilo u umovima anđela koji su se pobunili je bilo - ispoljavanjem toga. Zapazite:

1. Petrova 1:19-20 "Nego skupocenom krvlju Hrista, kao bezazlenog i prečistog Jagnjeta; koji je određen još pre postanja sveta, a javio se u poslednja vremena vas radi."

Sotonina pobuna nije iznenada zadesila Boga, On je bio spreman za nju. Otac i Sin su u savetu zajedno planirali način spasenja, a sotonina pobuna je potvrdila da je potrebno da se plan sprovede. Kada je uzviknuo: "Izaći ću u visine nad oblake, izjednačiću se s Višnjim", tu nije bilo mesta za Sina Božjeg u tom planu, Sin Božji je morao biti svrgnut i uništen.

Sotona je posejao svoje seme pobune u ljudski rod, a Sin će biti predat da umre za njih. Hristos će pokazati u fizičkom svetu da je čovečanstvo ubilo pokornog Sina Božjeg u svojim umovima. Bilo je potrebno da se to razotkrije kako bi svi mogli videti. Vidimo razotkriveno zmijino delo u slici prikovanog Hrista na krst. Ovo je delimičan razlog zašto je Mojsiju bilo zapovedeno da stavi zmiju na štap; čin razapinjanja je predstavljao razotkrivanje sotoninih ubilačkih nauma. Više nije mogao kriti svoju istinsku nameru što se tiče Hrista.

Kada su Adam i Eva sagrešili i odbacili pokoran Hristov Duh, oni su, zajedno sa sotonom, bili krivi za ubistvo. Hristos je bio zaklan u umu Adama i Eve.

Otkrivenje 13:8 "I pokloniše joj se svi koji žive na zemlji kojima imena nisu zapisana u životnoj knjizi Jagnjeta, koje je zaklano od postanja sveta."

Jevrejima 6:5-6 "...i otpali...jer sami sebi nanovo raskinju i ruže Sina Božijeg."

Čin ubijanja Sina Božjeg je bio simbolično predstavljen Adamu i Evi na sledeći način:

1. Mojsijeva 3:21 "I načini Gospod Bog Adamu i ženi njegovoj haljine od kože, i obuče ih u njih."

Haljine od kože su morale nastati od životinja. Ove životinje su morale biti žrtvovane kako bi se Adam i Eva obukli. Adamu i Evi odeća nije bila potreba sve dok nisu sagrešili. Oni su bili obučeni u Božju slavu, ali kada su Ga odbacili, oni su izgubili tu slavu. Klanje jagnjeta je bio simbol Božjeg obećanja da će poslati Svoga Sina da im zapravo pokaže šta su učinili u svojim umovima; da im pomogne da vide koliko je strašna stvar opirati se Bogu, kakvo strašno prokletstvo pada na nas kada odbijamo da se potčinimo. To ubija Sina Božjeg - suštinu potčinjavanja.

1. Mojsijeva 3:15 "I još mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između semena tvog i semena njenog; ono će ti na glavu stajati a ti ćeš ga u petu ujedati."

Jovan 1:29 "A sutradan vide Jovan Isusa gde ide k njemu, i reče: Gle, Jagnje Božije koje uze na se grehe sveta."

Kakve li čudesne stvari koju će Sin Božji pristati da učini! On će pokazati univerzumu do čega dovodi opiranje pokoravanju; da to ubija Duha najdragocenije Osobe koju Otac voli - Njegovog Sina. Sin Božji je na tragediju opiranja reagovao prikazujući neverovatno pokoravanje. Taj prikaz je bio toliko silan da posle toga univerzum više nije bio isti. To je takođe pokazalo univerzumu koliko je dragocen Sin Božji i da Ga cenimo ako cenimo ili negujemo Njegov Duh pokoravanja Ocu i Njegovim zapovestima.

10. Sažetak

Pažljivo smo razmatrali biblijsku priču o tome šta je Bog otkrio o sebi na početku. Naučili smo:

1. Postoji samo jedan istiniti Bog zvan - Otac.

(Jovan 17:3, 1. Korinćanima 8:6, 1. Timotiju 1:17)

2. On je Izvor svakog života i blagoslova.

(Jakov 1:17)

3. On je iznedrio Sina po Svome obličju, dao Mu svu moć i vlast i učinio Ga jednakim sebi.

(Jevrejima 1:1-5, Poslovice 8:12-30, Filibljanima 2:6, Jovan 5:26, Jovan 8:42, Kološanima 2:9)

4. Sin Božji je ključ za Božje carstvo. On poseduje vitalne komponente - poslušnost prožetu poverenjem, pokoravanje, blagoslov.

(Matej 3:17, Psalam 40:8, Jovan 8:29)

5. Duh Sina se izliva u univerzum i živi u srcima svih koji biraju da se pokoravaju Očevim zapovestima.

(Otkrivenje 22:1-2, Jovan 7:37-38, Rimljanima 8:9-10)

6. Lucifer, prvi stvoreni anđeo, je odbacio identitet Sina Božjeg i odbio da se pokori Očevoj zapovesti da se pokloni Sinu Božjem.

(Jovan 5:22, Filibljanima 2:6, Otkrivenje 12:7-9, Jevrejima 1:6)

7. Lucifer je postao sotona i povukao je sa sobom jednu trećinu anđela u novo verovanje da ne postoji potreba za pokoravanjem Bogu pošto imamo sopstveni život unutar sebe.

(Otkrivenje 12:4, 1. Mojsijeva 3:4-5)

8. Čin opiranja Božjim zapovestima je jednak činu ubijanja Njegovog Sina - srži pokoravanja, poverenja i poslušnosti.

(Jovan 8:44, Otkrivenje 13:8, 1. Jovanova 3:15)

9. Sin se pokorio Očevom planu pokazivanja univerzumu šta opiranje Bogu zapravo čini Njegovom Sinu, planu da pošalje Sina da umre za nas.

(1. Mojsijeva 3:15, Jevrejima 6:6)

Sada smo dali jasnu biblijsku sliku Boga, Njegovog Sina, Njihovog Duha i kako funkcionišu. Takođe smo se upoznali sa sotoninom laži u vezi toga odakle dolazi život i njegovim duhom opiranja. Ajde da se sada vratimo unazad sve do početnih koraka dva sistema koja su se razvila na Zemlji.

11. Dve staze

U predhodnim glavama smo razmatrali kritičnu razliku koja postoji u mislima između Boga i sotone.

- Božje carstvo je tako uspostavljeno da naglasi svetost veza. Fokus sotoninog carstva je sticanje i posedovanje moći.
- Božje carstvo funkcioniše zasnovano na blagoslovima koji dolaze kroz pokornost, poslušnost i poverenje. Sotonino carstvo funkcioniše zasnovano na "blagoslovima" koji dolaze kroz opiranje i nezavisnost u odnosu na Božji autoritet.
- Božje carstvo definiše jednakost na osnovu sposobnosti poznavanja druge osobe. Sotonino carstvo definiše jednakost na osnovu sposobnosti, pozicije i dostignuća koji potiču od urođene sile.
- U Božjem carstvu se vlada kroz porodične strukture, članovi carstva se podstiču ljubavlju. U sotoninom carstvu se vlada kroz različite oblike struktura koje se zasnivaju na vlasti, a članovi carstva se podstiču tiranijom.
- Božje carstvo definiše vrednost na osnovu karaktera i veza. Sotonino carstvo definiše vrednost na osnovu moći.

Sažetak ovih razlika može biti napravljen sa sledećim biblijskim stihovima:

Jeremija 9:23-24 "Ovako veli Gospod: Mudri da se ne hvali mudrošću svojom, ni jaki da se ne hvali snagom svojom, ni bogati da se ne hvali bogatstvom svojim. Nego ko se hvali, neka se hvali tim što razume i poznaje mene da sam Ja Gospod koji činim milost i sud i pravdu na zemlji, jer mi je to milo, govori Gospod."

Tokom našeg proučavanja istorije, zapazićemo da shvatanja koja ljudi imaju o Bogu pripadaju ili jednoj ili drugoj grupi. Ponekad može biti teško raspoznati koji je to ključni princip koji je aktivan jer sotonsko carstvo koristi veze u cilju sticanja moći i stoga upotrebljene reči mogu biti one koje se tiču veza, ali je fokus ipak moć.

Kao što je sotona sugerisao Evi, prihvatanje verovanja da imamo život u sebi vodi ka tome da sebe prirodno doživljavamo bogovima. Pošto imaju ovakvo shvatanje, mnogi ljudski koncepti Boga su zapravo projekcije ljudskih atributa i sposobnosti. Ovo se veoma jasno vidi u Grčkoj mitologiji i njenom opisu Zeusa - vrhovnog boga nad svim bogovima; Afrodite - boginje lepote i ljubavi; Apola - boga muzike, medicine i zdravlja; Aresa - boga ratova. Ovi bogovi predstavljaju prosto samo obogotvorenje ljudskih kvaliteta i to u suštini predstavlja obožavanje samih sebe, kao što je sotona i obećao Evi u vrtu.

Želim da otpočnem našu istoriju sa prikazivanjem kontrasta između dve biblijske ličnosti koje su jasni primeri ova dva carstva - Avrama i Nevroda (Nimroda).

12. Temelji Vavilona

Pre nego direktno pređemo na priče o Avramu i Nevrodu, ukratko ćemo razmotriti istoriju koja se odigrala pre tog vremena.

Prvi plod prihvatanja sotonine laži je bio strah. Zapazite sledeće:

1. Mojsijeva 3:9-10 "A Gospod Bog viknu Adama i reče mu: Gde si? A on reče: Čuh glas Tvoj u vrtu, pa se poplaših, jer sam go, te se sakrih."

Pošto je Adam prihvatio laž, verovao je da ima život u sebi. Problem je sada bio u sledećem - shvatio je da je Bog veći i moćniji izvor života nego on. Ovo je stvorilo strah. Dok Adam nije poverao u laž o posedovanju života u sebi, on je radosno verovao da je Bog - Otac pun ljubavi koji mu je sve dao i takav strah se nije mogao pojaviti. Prvi plod laži je STRAH.

Sledeća stvar koju je laž stvorila je bio ponos. Kada je Adam bio upitan u vezi toga šta je uradio, on nije mogao priznati da je pogrešio. Njegov ponos mu to nije dozvolio.

1. Mojsijeva 3:11-12 "A Bog reče: Ko ti kaza da si go? Da nisi jeo s onog drveta što sam ti zabranio da ne jedeš s njega? A Adam reče: Žena koju si udružio sa mnom, ona mi dade s drveta, te jedoh."

Adam je okrivio svoju ženu. U Božjem sistemu, Adam se trebao setiti da, pošto je on glava svoga doma, na njemu počiva svaka odgovornost u vezi svega što se desi u njegovoj porodici. To što je okrivio svoju ženu je otkrilo da je verovao u sledeću laž - da njegova žena ima moć u sebi da utiče na njegovo ponašanje i stoga on može nju okriviti i odbiti da preuzme odgovornost. Tačno je da je Eva kušala Adama, ali on je napravio izbor i stoga, on je bio odgovoran. Ali on to nije želeo prihvatiti. Ovo je drugi plod laži - PONOS.

Ova dva ploda su bila seme za uspon Vavilona.

Drugi plodovi će tek uslediti. Adam i Eva su priznali svoju grešku, ali je u njima ostalo seme pobune i ono se prenelo na njihove sinove Kaina i Avelja. Avelj je negovao pokorni Hristov Duh i smerno je sledio plan koji je Bog izneo kako bi obnovio ljudski rod kako bi ponovo u potpunosti prihvatio Njegovog Sina.

Kain je priznao Boga, ali je odbio da sledi Njegov plan. Evo trećeg ploda - opiranje. On je promenio svoj način službe Bogu kako bi to njemu odgovaralo i ignorisao je žrtvovanje jagnjeta. Avelj je molio svoga brata da čini onako kako im je bilo pokazano, ali Kain je odbio da sluša. Kain je nastavio da se opire i sotona ga je naposletku naveo da nasilnički i u gnevu ubije svog brata. Evo dodatnih plodova: GNEV, MRŽNJA i UBISTVO. Ubijanje Avelja je predstavljao izraz onoga što se nalazi u sotoninom umu prema Hristu. Nežnog, pokornog Avelja je ubio njegov sotonski inspirisan brat - to je bio prvi dokaz nasilničkih osećanja prema Hristu koji su bili sakriveni duboko u sotoninom srcu.

Kao što smo ranije spomenuli, duh opiranja nam oduzima svest o Božjem blagoslovu i odobravanju. Bez Božjeg blagoslova, osećamo se nesigurno i bezvredno. Kain se opirao apelima koji su mu roditelji upućivali, opirao se apelima koje mu je brat upućivao, opirao se apelima koje mu je Bog upućivao. Sa porastom Kainovog opiranja, rasli su i nesigurnost i bezvrednost. Kada je Bog izrekao prokletstvo nad Kainom, to nije bilo nešto što je Bog stavljao na njega, već prirodni rezultat opiranja; strah, nesigurnost i bezvrednost.

1. Mojsijeva 4:11-12 "I sada, da si proklet na zemlji, koja je otvorila usta svoja da primi krv brata tvog iz ruke tvoje. Kad zemlju uzradiš, neće ti više davati blaga svog. Bićeš potukač i begunac na zemlji."

Ove reči "potukač" i "begunac" ukazuju na lutanje, kolebanje i nestabilnost. Ovo su plodovi koji su usledili: NESIGURNOST, NESTABILNOST I BEZVREDNOST.

Nakon što su Adam i Eva izgubili Avelja, Bog im je dao još jednog sina - Seta. On je još više ispoljavao isti pokorni duh koji su i Adam i Avelj imali. Iz Adamove porodice su se pojavila dva plemena: Setovo pleme ispunjeno svešću o Očevom blagoslovu zahvaljujući pokoravanju Njegovim zapovestima i oni su počeli nositi naziv "Božji sinovi" i Kainovo pleme ispunjeno plodovima pobune i bezvrednosti i oni su počeli nositi naziv "sinovi i kćeri čovečje".

Pošto je Bog oformio ljudske veze u porodici, sotona je znao da su deca koja se rađaju na ovaj svet potpuno zavisna od svojih roditelja. Ovakve okolnosti će pomoći deci da nauče da zavise od Boga. Ključna osoba u porodici koja je

trebala da pouči decu o dragocenim osobinama pokoravanja je bila majka. Sotona je kušao sinove Božje da se žene čovečjim ćerkama. Kainove ćerke su bile ispunjene duhom svojih očeva: strahom, ponosom, pobunom, gnevom i mržnjom. Svi ovi zli plodovi su bili sakriveni u ženama koje su učile kako da budu lepe spolja. Sinovi Božji nisu raspoznali njihove karaktere i ženili su ih. Ovakva spajanja su stvorila najopakije tirane. Biblija ih naziva džinovi, a značenje ove reči se umnogome odnosi na džinovska ega i usredsređenost na zadobijanje moći.

1. Mojsijeva 6:1-5 "A kad se ljudi počеше množiti na zemlji, i kćeri im se narodiše. Videći sinovi Božji kćeri čovečije kako su lepe uzimaše ih za žene koje hteše. A Gospod reče: Neće se duh moj do veka preći s ljudima, jer su telo; neka im još sto dvadeset godina. A beše tada divova na zemlji; a i posle, kad se sinovi Božji sastajahu sa kćerima čovečijim, pa im one rađahu sinove; to behu silni ljudi, od starine na glasu. I Gospod videći da je nevaljalstvo ljudsko veliko na zemlji, i da su sve misli srca njihovog svagda samo zle."

Nakon kratkog vremenskog perioda, pokorni Isusov Duh pun ljubavi je bio izbrisan iz srca sinova Božjih, a pomisli skoro svih ljudi su bile neprekidno zle. Bog je povukao Svoga Duha i dozvolio da potop zaustavi pokvarenost, uništavanje i nasilje. On je pohodio grehe otačke na sinovima do trećeg i četvrtog kolena. Bog je započeo ponovo sa Nojem i njegovom porodicom, ali je sotona ubrzo zabodio prilaz kroz Hama kako bi postavio temelje Vavilonskog carstva. Zli ljudi iz starog sveta su izvršili svoj uticaj na Hama i on je, kada je jednoga dana zatekao svog pijanog i nagog oca u šatoru, on mu je učinio nešto toliko odvratno da će plodovi bezvrednosti, nesigurnosti i pobune učiniti da će njegovi potomci postati takvi da će dominacija, kontrola i zlo biti još gori i to zbog toga da se izbore sa svojom povećanom nesigurnošću i strahom.

Nevrod je bio Hamov unuk. Biblija kaže sledeće u vezi njega:

1. Mojsijeva 10:8-10 "Hus rodi i Nevroda; a on prvi bi silan na zemlji; Beše dobar lovac pred Gospodom; zato se kaže: Dobar lovac pred Gospodom kao Nevrod. A početak carstvu njegovom beše Vavilon i Oreh i Arhad i Halani u zemlji Senaru."

Reč "silan" znači moćan tiranin. U Nevrodovoj prirodi nije bilo ničeg pokornog. On je prvi čovek u Bibliji koji je uzeo titulu "car" i za njega piše da je gradio svoje carstvo bez ikakvog odavanja priznanja Bogu nebeskom. Prvi grad njegovog carstva je bio Vavel ili Vavilon. Sada, pošto smo izneli osnovne crte Nevrodovog karaktera, možemo istražiti elemente religije koju je uspostavio.

Za dublju analizu ovih tema, skinite knjigu "Životna pitanja" sa sajta

<http://maranathamedia.rs/book/view/zivotna-pitanja>

13. Srž Vavilona

Kada uzmemo u razmatranje sve faktore koje sačinjavaju ovaj složen karakter po imenu Nevrod, možemo skoro nagađati kakav sistem bogoslužnja je on razvio. Pošto je imao duh opiranja, to bi bilo nešto potpuno suprotno onome šta Biblija otkriva o Bogu. To je upravo ono što je Nevrod i razvio. Evo citata od istoričara Josifa koji iznosi osnove Nevrodove filozofije:

"Nevrod je bio taj koji ih je naveo na ovakvo protivljenje i suprostavljanje Bogu. On je bio Hamov unuk (a Ham je bio Nojev sin), hrabar čovek i čovek jako snažne ruke. On ih je ubedio da to ne pripisuju (svoju snagu) Bogu, kao da su srećni zbog toga što im je On daje, već da veruju da im je njihova lična hrabrost donela sreću. On je takođe postepeno promenio vladavinu u tiraniju, pošto nije video nijedan drugi način kako da odvрати ljude od straha Božjeg, osim da ih učini neprekidno zavisnima od njegove vlasti..." Josif Flavije, *Antikviteti*, 1. knjiga, 4. glava, 2. pasus.

Nevrod je čvrsto odbacio Božji blagoslov tako što je izabrao zmijinu laž. On je izabrao da se usredsredi na moć umesto na karakter. On je učio ljude da gledaju na sebe baš kao što je sotona učio Adama i Evu. Ova filozofija će imati dramatičan uticaj na porodičnu strukturu. Zapazite šta je jedan istoričar rekao:

"Autoritet predhodnih vladara je počivao na osećanju srodstva, a dominacija vladara je bila slika roditeljske kontrole. Suprotno tome, Nevrod je bio suveren nad teritorijom i nad ljudima samo sve dok su bili njeni stanovnici, on se nije obazirao na lične međuljudske veze. Do tada su postojala plemena - velike porodice - društvo; a sada je nastala nacija, politička zajednica - država." A.T. Džons, *"Carstva iz Biblije"*, 1904. godina, 51. strana

Patrijarhalni sistem iz prošlih vremena je služio kako bi se osnažili principi blagoslova kroz poslušnost u porodici u kojoj je glava otac, a majka negovateljica. Nevrod je promenio sve ovo i stvorio je fokus na lidera nad teritorijom sa opipljivom imovinom kao što su usevi, zemlja i građevine. Porodice su živele nomadski i vladale imajući osećaj srodstva. Autoritet je bio

zasnovan na poštovanju veze. Nevrod je komandovao kroz strah od moći i uz pomoć tiranije učinio da mu ljudi služe.

Nevrod je napravio još jedan korak od kojeg zastaje dah kako bi totalno uništio obličje Božje u vezi između muža i žene. On je oženio svoju majku. Ovakva bračna veza je toliko udaljena od veze između Oca i Sina da se dalje ni ne može otići.

Kada je Nevrod umro, njegova majka i žena Semiramida je tvrdila da je on sada utelovljen u Suncu i da ih on štiti i brine se o njima. Semiramida je postala ključna spona između fizičkog i duhovnog sveta. Ovako je stekla ime "kraljica neba" (Jeremija 7:18). Povezanost sa njome je predstavljala kapiju za pristup Nevrodovoj zaštiti i moći. Ovaj sistem obožavanja je cvetao, a sistem obožavanja Sunca je bio uspostavljen u mnogim delovima poznatog sveta. Dan Sunca (nedelja) je postao veliki dan u sedmici za slavljenje boga nasuprot posebnog blagoslova Sina Božjeg koji dolazi tokom Subotnih časova. (1. Mojsijeva 2:3) Semiramida je imala sina koji se zvao Tamuz. Kako bi sačuvala svoj status, ona je tvrdila da je on bio začet direktnim kontaktom sa sunčevim zracima - Nevrodom. Nevrod je sada bio reinkarniran u Tamuzu. Ovaj proces reinkarnacije je postao povezan sa regeneracijom proleća i obožavanjem prirode. Festival plača za Tamuzom se održavao u vreme kada je prošlo prolećno i letnje zelenilo. Ovo obožavanje je bilo simbolički prikazivano sa slikom (majke) madonne koja drži dete.

Jezekilj 8:14 "I odvede me na vrata doma Gospodnjeg koja su sa severa; i gle, žene seđahu i plakahu za Tamuzom."

Zahvaljujući Semiramidi, učenje o besmrtnosti duše je bilo uvedeno. Obogotvorenje čovečanstva u ličnosti Nevroda, obožavanje moći i razna ritualna praktikovanja kako bi doneli kišu i plodnost su postali deo Vavilonskih misterija. Pošto je Semiramida postala kapija pristupa ka Nevrodovoj moći, razvio se ritual seksualnog povezivanja između muškarca i žene kako bi se pristupilo toj moći i zbog toga se uvećala praksa postojanja hramskih prostitutki, a u obožavanje Sunca su bili uključeni seksualni odnosi kao deo službe posvećene bogu. Nije teško primetiti da ako osoba nije snažno privržena porodici, telesno srce bi moglo smatrati da je ovakav sistem veoma privlačan.

Ključna stvar koju moramo reći je sledeća - kada želja za moći postane naš najvažniji cilj, identiteti onih od kojih je tražimo prestaju da budu važni. Identitet osobe je jedino od vitalnog značaja u sistemu veza u kome veze zauzimaju centralno mesto. Vavilonski sistem obožavanja se vrteo oko koncepta 3 osobe koje su bile misteriozno povezane. Pošto je Nevrod bio Semiramidin sin, ali takođe i njen suprug, a onda se navodno reinkarnirao kao Tamuz, identiteti tih individua su postali zamagljeni u jednog misterioznog boga u 3 osobe. Kao što smo upravo rekli, poznavanje pravog identiteta individue nije od vitalnog značaja kada je moć fokus vašeg obožavanja boga. Ovo je potpuno suprotno obožavanju nebeskog Boga. Od suštinskog značaja je znati Očev i Sinovljev identitet kako bi dobili radost i blagoslov Njihove veze. Njihovi identiteti se nikad ne smeju pobrkati, stopiti ili učiniti misterijom. Gde god dođe do ovog procesa možemo biti sigurni da je ono što se obožava - bog moći - koga je sotona stvorio, a ne Otac i Sin iz Biblije.

I u mom ličnom iskustvu, a i kod onih sa kojima sam dolazio u dodir u hrišćanskom kontekstu, otkrio sam da postoji puno zbunjenosti u vezi toga na koga se zapravo odnose određeni biblijski stihovi i kome se zapravo obraćamo u molitvi. Mnogo puta sam čuo da su ljudi izražavali svoju zbunjenost u vezi toga kome se zapravo mole, a nisu želeli nikoga da uvrede tako što će ga izostaviti. Ova zbunjenost potiče direktno iz Vavilonskog sistema i pokazuje da postoji težnja za moći umesto za Ocem i Sinom i Njihovim karakterom. Osoba to radi potpuno nesvesno, ali ono što se naučiva ih vodi u ovu misterioznu zbrku. Vavilonski sistem je bio uspostavljen praćeno izjavama da se odaje čast i voli Boga, a ustvari zapravo predstavlja sredstvo zaboravljanja Boga i postavljanje čoveka na Njegovo mesto.

Iako ima puno istorijskih stvari koje bi mogle biti pomenute u vezi Vavilonskog obožavanja Sunca, ključne stvari koje mi tražimo su filozofski temelji povezani s onim šta Biblija otkriva o Bogu. Sistem obožavanja Nevroda, Semiramide i Tamuza je usredsređen na sledeće:

1. Verovanje u urođenu besmrtnost
2. Moć i snaga dolaze iznutra
3. Odbacivanje Očevog sistema vođstvo/blagoslov zbog diktator/tiranin -

majka/sin veze.

4. Izopačene porodične veze

5. Graditelji gradova i fokus na sticanju teritorija i poseda

Ovaj sistem predstavlja ispunjenje sotoninog obećanja da će čovek postati kao bog znajući šta je dobro što li zlo. Bilo koji sistem obožavanja koji u sebi ima bilo koju od ovih osobina se nalazi pod dubokim uticajem sotoninog carstva. Imajmo na umu da je ovaj oblik obožavanja izrastao direktno iz straha, ponosa, pobune i seksualne izopačenosti, a što je totalno suprotno Bogu koji je otkriven u Bibliji.

14. Linija porekla

Biće nam od pomoći da zapazimo korake koje su Nevrod i njegovi drugovi pravili u formiranju njihovog viđenja Boga. Apostol Pavle pruža veoma sažetu analizu ovog vremenskog perioda i njegovog uticaja na čovečanstvo. Koristićemo to kao okvir za ovo razmatranje.

U početku Bog je stvorio čoveka prema Svom obličju. Govorili smo o ovome u glavi "Načinjen prema Njegovom obličju". Delimičan razlog zašto je Bog stvorio čoveka onako kako ga je stvorio je bio sledeći - da pouči univerzum o vezi između Sebe i Sina. Zapazite kako to Pavle kaže:

Rimljanima 1:19-20 "Jer šta se može doznati za Boga poznato je njima: jer im je Bog javio; Jer šta se na Njemu ne može videti, od postanja sveta moglo se poznati i videti na stvorenjima, i Njegova večna sila i božanstvo, da nemaju izgovora."

Potpuno ima smisla da će sotona direktno napasti vezu suprug/supruga kako bi sprečio da se razume ovo znanje o Bogu. Pavle ukratko spominje istoriju o Nevrodu, mi ćemo je pratiti korak po korak.

Rimljanima 1:21-25 "Jer kad poznaše Boga, ne proslaviše Ga kao Boga niti Mu zahvališe, nego zaludeše u svojim mislima, i potamne nerazumno srce njihovo. Kad se građahu mudri, poludeše, i pretvoriše slavu večnog Boga u obličje smrtnog čoveka i ptica i četvoronožnih životinja i gadova. Zato ih predade Bog u željama njihovih srca u nečistotu, da se pogane telesa njihova među njima samima; Koji pretvoriše istinu Božiju u laž, i većma poštovaše i poslužiše tvar nego Tvorca, koji je blagosloven va vek. Amin."

Pošto je bio Hamov unuk, Nevrod je bio jasno svestan da postoji Bog nebeski, ali kada je prihvatio laž da snaga dolazi iz čoveka, a ne od Boga, prestao je proslavljati Boga i biti zahvalan za Božje blagoslove. Ovo je uzrokovalo da Nevrod i njegovi drugovi steknu lažnu ili ispraznu svest o tome ko su. Uloge muškarca i žene koje je Bog pažljivo uspostavio su bile sasvim iskrivljene i izopačene, a kanal blagoslova sa neba je bio prekinut. Slatkom, pokornom Duhu Sina Božjeg je bio sprečen ulazak u njihove domove, a njihovi umovi su

potamneli. Smatralo se da su takozvano oslobođenje žena i nova seksualna sloboda, pametni i progresivni, ali su stvorile od njih bezumnike.

Zapazili smo da je Semiramida nakon Nevrodove smrti tvrdila da je Nevrod postao bog otelovljen u Suncu. Koncept boga se menjao u kvarljivog čoveka. Čovekovo mišljenje odakle život dolazi je bio iskvaren. Lažnost obožavanja žene kako bi se pristupilo ka Nevrodovoj sili, Nevrodovo ponovno rađanje u Tamuzu i obožavanje prirode koje je usledilo kao posledica toga, a u koje su bile uključene ptice, četvoronožne životine i životinje koje se gmižu su služili da se uništi Božje obličje u čoveku i da se istina o Bogu promeni u laž.

Vavilonski bog je u suštini predstavljao obožavanje moći i potragu za njome. Kao što smo ranije rekli, u potrazi za moći se malo mari o identitetu bića koja se obožavaju; njihovi karakteri su manje važni od njihove moći. Misteriozno spajanje Nevrodovog, Semiramidinog i Tamuzovog identiteta je direktno uticalo na identitete muškaraca i žena i na načine njihovog međusobnog ophođenja. Seksualni čin je postao važniji od identiteta osoba koje učestvuju u njemu i njegova simbolika je dobila potpuno drugačije značenje.

Rimljanima 1:26-28 "Zato ih predade Bog u sramne slasti; jer žene njihove pretvoriše putno upotrebljavanje u besputno. Tako i ljudi ostavivši putno upotrebljavanje ženskog roda, raspališe se željom svojom jedan na drugog, i ljudi s ljudima činjahu sram, i platu koja trebaše za prevaru njihovu primahu na sebi. I kao što ne marahu da poznadu Boga, zato ih Bog predade u pokvaren um da čine šta ne valja."

Homoseksualnost je prirodna progresija Vavilonskog sistema obožavanja. Seksualni čin postaje sredstvo primanja moći od druge osobe, kao što je to vratar Semiramida rekla. Koncepti vođstva i pokoravanja više nisu bili bitni. Biblijski koncept muškosti i ženstvenosti je izgubljen u traganju za samo-obožavanjem i moći. Pavle onda opisuje krajnji rezultat:

Rimljanima 1:29-32 "Da budu napunjeni svake nepravde, kurvarstva, zloće, lakomstva, pakosti; puni zavisti, ubistva, svađe lukavstva, zloćudnosti; Šaptači, opadači, bogomrsci, siledžije, hvališe, ponositi, izmišljači zala, nepokorni roditeljima, nerazumni, nevere, neljubavni, neprimirljivi, nemilostivi. A neki pravdu Božiju poznavši da koji to čine zaslužuju smrt, ne samo to

čine, nego pristaju na to i onima koji čine."

Ljudi se pitaju zašto ima toliko nasilja, mržnje i nemorala u svetu! Stih iz Rimljanima jasno pokazuje kako to funkcioniše i zašto to tako funkcioniše. Dakle, sažetak linije porekla je sledeći:

1. Zaboravljanje da svaki život i svi blagoslovi dolaze od Oca i Njegovog Sina.
2. Verovanje da čovek ima urođen izvor života.
3. Uništenje porodične jedinice koja čuva vođstvo/potčinjavanje principe blagoslova.
4. Izopačenje seksualnosti.
5. Pojačana osećanja bezvrednosti, straha, ponosa, gneva, mržnje i ubistva zbog nedostatka blagoslova.
6. Projektovanje iskrivljenih ljudskih veza na Boga čime identiteti postaju zamagljeni, a obožava se moć umesto karaktera.

Ovo je proces zarobljavanja u Vavilon. Biblijski pojam "Vavilon" predstavlja mnogo više od samo fizičkog carstva. On predstavlja najagresivniji i najnasilniji napad na ljudski um koji se ikad može smisliti. Njegova moć zarobljavanja umova oduzima dah. Tajnovitost koju koristi prilikom svog delovanja je alarmantna. Načini i oblici njegovog delovanja su mnogostruki. Kada zarobi, jačinu njegovih lanaca je nemoguće slomiti sem ako...

Sem ako ne naučimo priču o Avraamu. Priča o Avraamu pruža opis koji je od suštinskog značaja za bekstvo iz Vavilona. Avraam je izašao iz Vavilonske zemlje, njegova porodica je bila uključena u Vavilonska obožavanja bogova, ali Avraam je pobegao. Veoma je značajno da Pavle započinje svoje ra-suđivanje sledećim rečima:

Rimljanima 1:16-18 "Jer se ne stidim jevanđelja Hristovog; jer je sila Božija na spasenje svakome koji veruje, a najpre Jevrejinu i Grku. Jer se u Njemu javlja pravda Božija iz vere u veru, kao što je napisano: Pravednik će od vere živ biti. Jer se otkriva gnev Božji s neba na svaku bezbožnost i nepravdu ljudi koji drže istinu u nepravdi."

Avraamova priča o bekstvu iz Vavilona je sama srž Hristovog jevanđelja. Sada ćemo govoriti o ovoj priči kako bi naučili o procesu poništavanja 6 faza linije porekla, raskidanja Vavilonskih lanaca i uzvikivanja "Pade Vavilon!"

15. Pozvani na izlazak iz Vavilona

Vavilonsko, mistično, idolopokloničko klanjanje je postalo skoro univerzalno. Biblija kaže:

Jeremija 51:7 "Vavilon beše zlatna čaša u ruci Gospodnjoj, kojom opoji svu zemlju; vino njegovo piše narodi, zato poludeše narodi."

Vino Vavilona su njegova mistična učenja o Bogu koja zbunjuju um kao da je pijan. Ova učenja uništavaju porodice, presecaju blagoslov nebeskog Oca i stvaraju dubok osećaj bezvrednosti, gneva, nesigurnosti uključujući i očajničku potrebu za vlašću.

Vavilonski uticaj je trebao nomadska, porodična plemena promeniti u države koje imaju svoju teritoriju i koje brane njihove vojske. Mala sela su se promenila u veće gradove sa zidinama radi lakše odbrane. Sistem oporezivanja je morao biti uveden kako bi se obezbedili hrana i oružje za vojsku. Oporezivanje je zahtevalo vladavinu koja je tiransko-carske prirode kako bi se osiguralo sakupljanje poreza. Neprekidna izloženost krvoproliću je otvrdnula muškarce, a povećano odsustvo od porodice u kombinaciji sa nemoralnim praksama prilikom obožavanja bogova su doveli do velikog porasta prostitucije što je uništilo porodice, a prema ženama se ophodilo samo malo bolje nego prema stoci, osim ako nisu bile prostitutke u hramovima - u tom slučaju su se dobro brinuli o njima.

Ovaj proces je bio deo sotoninog plana da uništi obličje Božje u čoveku, da mu oduzme njegovo dostojanstvo i učini ga robom koji će izvršavati njegove namere u njegovom ratu protiv Boga. Bog je reagovao milostivo i s ljubavlju i pozvao čoveka da ponovo izgradi porodično carstvo zasnovano na Očevom blagoslovu i da se ponovo uvede najdragocenija osobina - pokorna žena negovateljica koja će naučiti sledeću generaciju kako da se pokoravaju nebeskom Ocu i Njegovom Sinu. Avraam ili Avram, kako mu je prvobitno bilo ime, je živio u vremenskom periodu ubrzo nakon Nevroda, a ipak, neki dokazi sugerišu da su se njihovi životi preklapali u periodu kada je Vavilonska religija dominirala nad većinom zemlje.

1. Mojsijeva 12:1-3 "I reče Gospod Avramu: Idi iz zemlje svoje i

od roda svog i iz doma oca svog u zemlju koju ću ti ja pokazati. I učiniću od tebe velik narod, i blagosloviću te, i ime tvoje proslaviću, i ti ćeš biti blagoslov. Blagosloviću one koji tebe uzblagosiljaju, i prokleću one koji tebe usproklinju; i u tebi će biti blagoslovena sva plemena na zemlji."

Mesto odakle je Avraam trebao otići je bilo upravo samo srce Nevrodog carstva - haldejska zemlja.

1. Mojsijeva 11:26-28 "A Tara požive sedamdeset godina, i rodi Avrama, Nahora i Arana. A ovo je pleme Tarino: Tara rodi Avrama, Nahora i Arana; a Aran rodi Lota. I umre Aran pre Tare oca svog na postojbini svojoj, u Uru haldejskom."

Bog je morao odvesti Avraama iz njegovog doma kako bi presekao veze i prakse prilikom obožavanja bogova. Bog je blagoslovio Avraama sa znanjem o porodičnom carstvu zasnovanom na vezi Otac-Sin. Bog je odlagao Sarinu mogućnost da začne dete sve dok oboje nisu temeljno naučili ove principe.

Bog je Avraama učinio blagoslovom tako što ga je uspostavio da bude model koji će pokazivati kako porodica treba da funkcioniše. Svi oni koji budu usvojili Avramove i Sarine porodične principe će pronaći ključ za izlivanje blagoslova od nebeskog Oca u njihova srca koji će im dati snažan osećaj da su voljeni zbog onog ko su, a ne zbog moći koju poseduju. Uslov velikog carstva koje je bilo obećano Avraamu je bio jasna porodična struktura.

1. Mojsijeva 18:18-19 "Kad će od Avrama postati velik i silan narod, i u njemu će se blagosloviti svi narodi na zemlji? Jer (eng. jer ga poznah) znam da će zapovediti sinovima svojim i domu svom nakon sebe da se drže puteva Gospodnjih i da čine što je pravo i dobro, da bi Gospod navršio na Avramu šta mu je obećao."

Fraza "jer ga poznah" ukazuje na veoma blisku vezu među Bogom i Avraamom prilikom Božjeg obučavanja kako da se brine o svojoj supruzi i deci. On mu je objasnio da je od početka uspostavljeno da otac bude kanal kako bi nebeski Otac izlio Svoj blagoslov, da su Mu po volji. Suprugu i ocu nije bilo dato samo fizičko seme kako bi ga njegova žena negovala da ono izraste u dete, već mu je takođe bilo dato i duhovno seme kako bi svojoj supruzi

pružio osećaj da je ceni i voli, a deci osećaj svrhe i vrednosti. Zapazite šta Poslovice kažu o ovome:

Poslovice 17:6 "Venac su starcima unuci, a slava sinovima oci njihovi."

Avraamova mogućnost da blagosilja svoju ženu i decu je izrazito zavisila od Sarinog duha pokornosti; njegov autoritet je bio onoliko velik koliko mu je ona dala. Što se više molila za njegovu ulogu vođe, imala poverenja da će ga Bog blagosloviti sa pravim rečima i odlukama, pokoravala se i verovala rečima svog supruga, to su deca više videla da je ono što je on rekao veoma značajno. Deca posmatraju svoju majku da bi utvrdila koliko su važne i moćne reči njihovog oca. Apostol Petar nam govori da je Sara naučila da smatra svoga supruga:

1. Petrova 3:5-6 "Jer se tako nekad ukrašavahu i svete žene, koje se uzdahu u Boga i pokoravahu se svojim muževima. Kao što Sara slušaše Avrama, i zvaše ga gospodarem; koje ste vi kćeri postale, ako činite dobro, i ne bojite se nikakvog straha."

Pošto su Avraam i Sara izašli iz Vavilona, oni su imali puno toga da nauče. Oboje su napravili greške duž puta koje su uveliko odložile Sarino rađanje Isaka. Nakon mnogih iskušenja i lekcija, Avraam i Sara su bili u stanju da dozvole Bogu da toliko blagoslovi Isaka sa Duhom Njegovog Sina da je Isak bio voljan da se pokori do smrti baš kao što je Isus isto tako bio voljan na krstu. Avraam je takođe naučio da čuva duh pokoravanja donošenjem odluke da veruje Bogu čak i kada je to delovalo nemoguće.

1. Mojsijeva 22:1-2; 10-12 "Posle toga htjede Bog okušati Avrama, pa mu reče: Avrame! A on odgovori: Evo me. I reče mu Bog: Uzmi sada sina svog, jedinca svog milog, Isaka, pa idi u zemlju Moriju, i spali ga na žrtvu tamo na brdu gde ću ti kazati... I izmahnu Avram rukom svojom i uze nož da zakolje sina svog. Ali anđeo Gospodnji viknu ga s neba, i reče: Avrame! Avrame! A on reče: Evo me. A anđeo reče: Ne diži ruku svoju na dete, i ne čini mu ništa; jer sada poznah da se bojiš Boga, kad nisi požalio sina svog, jedinca svog, Mene radi."

Čudesno je da je Bog mogao, tokom životnog veka jednog čoveka, uništiti porobljavajući mistični Vavilonski sistem u njegovom umu i da ponovo uведе

klanjanje istinskom nebeskom Bogu. Avraamovo putovanje iz Vavilona predstavlja temelj našeg putovanja danas. Pravi Bog i Njegov Sin nas pozivaju da ostavimo lažne bogove ovoga sveta i da uđemo u Njihovo porodično carstvo veza u kome naša vrednost dolazi iz naših porodičnih veza, a ne od stvari koje postignemo.

Principi opisani u ovoj brošuri su prošireni u knjizi "Životna pitanja" (www.maranathamedia.rs). Ako želite prošireno objašnjenje porodičnog sistema blagoslova koji poražava sotonino carstvo jednostavno uz pomoć ispravnog znanja o Bogu i Njegovom Sinu, molim vas preuzmite primerak ove knjige.

Božja mudrost

Ko ima Sina ima život. Zašto? Jer u Sinu Božjem prebiva čisto srce Sina poslušnog Svome Ocu. On uvek čini ono što je ugodno Ocu. On takođe ima i Očev blagoslov i Njegovu duboku naklonjenost.

Sinovljevo srce je savršeno spokojno u ljubavi Svoga Oca.

Pružanje Duha Svoga Ljubljenog Sina - slatkog, nežnog i poslušnog Duha koji voli Očeve zapovesti - celom univerzumu je Očeva mudrost. Hristos je mudrost Božja i garancija carstva veza ispunjenog ljubavlju.

Nežni Duh izvire iz Božjeg prestola kroz drvo života.

Sotona je odbio Sina Božjeg i Njegov nežni Duh.

Njegov buntovnički duh se borio protiv nežnog, blagog i poslušnog Duha Sina Božjeg. Ovaj duh pobune je bio prenesen na ljudski rod. U Hristovoj žrtvi nam je ponovo ponuđen taj nežni Duh. Tajna zadobijanja tog Duha leži u poznanju ko su Otac i Sin; ovo je život večni - poznati Oca i Njegovog Sina i piti iz fontane žive vode koja izvire iz Božjeg i Jagnjetovog prestola.